

Indflydelse paa Banernes Takster i al Almindelighed gennem de ved Loven fastsatte Maksimaltakster, altsaa ved at der derigennem haves Sikkerhed for, at Banerne ikke tager højere Takster end af Rigsdagen i Loven fastsat, medens Ministeren fremtidig fik Beføjelse til at ændre Taksterne indenfor Maksimaltaksternes Højde. Ifølge den nu gældende Lov maa Ministeren ikke indføre lavere Grundtakster end dem, der findes i Loven, uden efter forudgaaende Erklæring af Jernbaneraadet og Tilladelse fra de to Finansudvalg.

Medens Folketinget fuldt ud har sluttet sig til de to førstnævnte Forslag, om Fragt-aftaler og Undtagelsestariffer, har det ikke helt kunnet tiltræde Forslaget om at give Ministeren Bemyndigelse til ubegrænset Ændring af Grundtaksterne indenfor Maksimaltaksternes Højde. Udvalgsbetænkningen i Folketinget siger herom følgende:

„Udvalget“ er „enigt i, at en større Bevægelsesfrihed for Ministeren er ønskelig, men man ønsker ikke, at denne Bemyndigelse udstrækkes til at omfatte en almindelig Nedsættelse af de i Loven anførte Grundtakster“. Folketinget har derfor vedtaget at give Takstlovens § 59, 2det Stykke, følgende Affattelse:

„Ønsker Ministeren at indføre Takster for Personbefordringen eller Godsbefordringen eller Befordringen af levende Dyr, som i al Almindelighed er lavere end dem, der fastsættes i Henhold til nærværende Lov, skal han dog først, efter at have hørt Jernbaneraadet, indhente Samtykke hertil hos de af Rigsdagens 2 Ting nedsatte Finansudvalg“. Herefter vil altsaa paa dette Omraade — saaledes som det blev rekapituleret af mig ved Lovforslagets anden Behandling i Folketinget —, naar dette Lovforslag vedtages, Ministeren have fri Ret til at bevæge sig i Henhold til Takstlovens §§ 60, 61 og 63, naar Grundtaksten er uforandret. Han har endvidere Frihed til indenfor Maksimaltaksternes Højde at ændre ved de enkelte Grundtakster, blot det ikke drejer sig om en Nedsættelse af Grundtaksterne i al Almindelighed enten for Personbefordring, Godsbefordring eller Befordring af levende Dyr. Hvis det drejer sig om Nedsættelse af Grundtaksterne i al Almindelighed, hvis det altsaa drejer sig om at paaføre Statsbanerne en større Risiko, skal Ministeren have Jernbaneraadets Udtalelse og Finansudvalgenes Tilslutning for at kunne gennemføre en saadan Ændring.

Ogsaa for Takstlovenes Vedkommende har Folketinget, som for Styrelseslovenes Vedkommende, godkendt Formaalet med

og Hensigtsmæssigheden af de foreslaaede Ændringer, saavel for Statsbanerne som for Postvæsenet, idet Folketingets Udvalg for begge Vedkommende i sin Betænkning erklærer sig enigt i, at en større Bevægelsesfrihed for Minister og Administration paa Takstomraadet er en nødvendig Betingelse for en mere forretningsmæssig Drift af disse Virksomheder. Jeg tør maaske i Betragtning af, at ogsaa Takstlovene er enstemmigt vedtaget i Folketinget, haabe paa en lignende Tilslutning fra det høje Landstings Side.

Jeg vover dernæst til Slutning at bede om en hurtigst mulig Behandling af disse Lovforslag fra det høje Tings Side. Der er stor økonomisk Interesse for Staten i saa snart som muligt at kunne disponere efter de nye Lovbestemmelser, og medens Styrelseslovenes Ikrafttræden er sat til 1. April, gaar Forslagene om Ændringer i de forskellige Takstlove ud paa, at disse Ændringer træder i Kraft straks efter deres Vedtagelse og Stadfæstelse.

Stensballe: Som den højtærede Minister allerede har udtalt, er disse fem Lovforslag fremsat i Folketinget i nøje Overensstemmelse med Administrationskommissionens Forslag i dens første Betænkning af 5. September 1924. Hovedhensigten med Lovforslagene er gennem deres Udførelse i det praktiske Liv at medvirke til dels en Forenkling af de tre Statsvirksomheders Administration, som her er Tale om, Jernbane-, Post- og Telegrafvæsenet, dels en Formindkelse af Administrationsudgifterne, dels endelig en hurtigere Forretningsgang indenfor Administrationen, saaledes at der derigennem skulde kunne skabes Mulighed for en mere forretningsmæssig og mere økonomisk Drift af disse Statsvirksomheder, saa de kom til at forrente sig. Der var i Kommissionen fuld Enighed om, saaledes som ogsaa den højtærede Minister har udtalt her i Dag, at Statens Erhvervsvirksomheder bør bæres gennem deres egne Indtægter, og efter at der i Jernbaneraadet for Statsbanernes Vedkommende har vist sig at være fuld Enighed om, at Forrentningskravet bør opstilles som Princip for Statsbanernes Økonomi, og efter at de her foreliggende Lovforslag er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, maa det derigennem være fastslaaet, at Forrentningskravet opstilles som Hovedkrav til Statsvirksomhederne af samtlige politiske Partier. Jeg maa formode, at det høje Ting ogsaa vil slutte sig dertil, og at dette Princip for Statens Økonomi dermed vil være anerkendt af den samlede